

האומר פרק שני גיטין

סוי: מישפט עיר מצוה

מסורת הש"ס

נו נלמְבָבָה (גַּמְ) כִּכְבֹּס וְגַנְטָלֶתֶת, הַגְּמָעֵס זַנְן וְרַחֲוִין לְעַשְׂתָה כִּים דַיְן כַּיְן דַּכְדִּילָה חַמָּר לְדוֹ כַּמְבֹעַ גַּל כַּיְדָה צַדְוִיָּה הַלְּגָדָה לְמַרְלָה נְלַמְּבָבָה. אָנוֹ וְהַלְּמָרְלָה כַּמְבֹעַ: כִּרוֹ גַּלְוָן וְהַרְוָן. נְלַמְּבָבָה נְלַמְּבָבָה וְלַמְּבָבָה וְלַמְּבָבָה וְלַמְּבָבָה: מְכִיבָן כַּד: מְכִיבָן כַּד: מְכִיבָן כַּד:

או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי "הדרי
אלו יכתבו יותנו אמר לשלשה חנו גט
לאשתי הדרי אלו יאמרו לאחרים וכותבו
מפני שעשאן ב"ד רבי ר' מ' וזה הלכה העלה
רבי חנינא איש אנו מבית האסורים מוכבל
אני באומר לשלשה חנו גט לאשתי שאמרו
לאחרים וכותבו מפני שעשאן ב"ד אמר
רבי יוסי נומינו לשילוח אף אנו מכבולין
שאפי' אמר לב"ד הגדור שבירושלים חנו גט
לאשתי שלמדו וכותבו יותנו:¹⁶ אמר
עלשרה כתבו ותנו גט לאשתי אחד כותב
ושנים חותמין בכולם כתובו אחד כותב
וכולם חותמין לפיק' אם מות אחד מהן
הרי זה גט בטל: גמ' א"ר זרימה בר אבא
שלחו לה מכיר רב לשומאל ילמדנו רבינו
אמר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי ואמרו
לספר וכותב וחטמו חן מהו שלוח להו תצא
והדבר צרך תלמוד מאי הדריך צרך תלמוד
אלימא משם דהוא לחו מייל' ומפסקא ליה
מייל' אי ממיסון לשילוח اي לא ממיסון
לשילוח והאמיר שומאל אמר רב הילכה בר'
יוסי דאמר טימי לא ממיסון כתובו אלא
לשומאל הא קא מיביעא לה הא כתובו
אי כתוב דין אי כתוב הגט ותיפשטו לי
ממתני' אמר לשנים כתוב ותנו לאשתי הרי אלו
לשילשה כתבו גט ותנו לאשתי הדרי אלו
יכתבו יותנו היא גופא קא מיביעא לה
כתובו כתוב דין הוא או כתוב הגט הוא
פשיטא דכתוב הגט הוא דקתוני סיפה אמר
רבי יוסי נומינו לשילוח אף אנו מכבולין
שאפי' אמר לב"ד הגדור שבירושלים חנו גט
לאשתי שלמדו וכותבו יותנו לה אי אמרה
בשלמא כתוב הגט הוא שפיר אלא אי אמרה
כתוב דין הוא מי איכה כי דינה דלא דעת
מוחת חתימת ידיו אין איכה כי דינה
חרתא ואי סבירה לנו דהאי כתובו כתוב
דין הוא הא כתוב הגט כשר והאמיר שומאל
אמר רב הילכה בר' יוסי דאמר טימי לא
ממסрон לשילוח אמר אי סבורי לנו דכתובו
כתוב דין הוא כתוב הגט נעשה כאותר אמרו
iomoda ר' יוסי החתם סופר שנינו ואמר
יוסי באומר ר' יוסי יהונתן כתוב ספר ועד
כשר וואמר ר' יוסי ר' יוסי יהונתן כתוב
רב חסידא מהני מני ר' יוסי היא דאמר
טימי לא ממיסון לשילוח ואי סלקא דעתך
מודה רב' יוסי באומר אמרו נפיק מינה
חוורה דיוינן דאמר לחו לשנים
אמרו

